

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΧΟΥ'Ν

Ο ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ

ΛΗΘΕΙΑ, ένα απ' τα πιο χαριτωμένα και τα πιο αγαπημένα νεοπατρικά ανδρόγυνα, ήταν ο Φρέντ κι η Ντέλια. Σάν έφευγε το πρωί ο Φρέντ για το γραφείο του, το κόλλω του μικρού σπιτιού των κι η σκάλα κατόπιν άντηγαν απ' τα τρυφερά φιλιά των. Κι όταν γυρίζε το βράδυ, όλη η στεργή των ξεχειλιζε άμοιβάια, λές κι είχαν να ιδωθούν μήνες.

Ένα βράδυ, όπως κάθε βράδυ, η Ντέλια περιμένε τόν αγαπημένο της στη συνθησισμένη ώρα. Σιγοτραγουδούσαν ένα γλυκό σκοπό, κι έστρωσε το τραπέζι δίχως να διασέτα καθόλου, θρίσκοτας σ' αυτή την άπασχολήσι της άνακούφισι στη λαχτάρα της.

—Ξέρω την ώρα πούβουεται ο αγαπημένος μου, κι όμως με πιάνει πάντα ή άναυτοιχούσι!... μουρμούρισε κάθε λίγο. Οκ ρβή χαρωπός μά κουρασμένος, θά φιληθώ με τρυφερά και θά τόν βοθηλώ νά γυθθί... Έπειτα, θά καθήσουμε στο τραπέζι, ή θά φάμε, θά μού διηγηθί ένα σωρό ιστοριοιζες και νέα της ήμερας του, καί...

Ένας χτύπος έλαφρός στήν πόρτα διέκοψε τούς εύτυχισμένους ρευθισμούς της. Με την λαχτάρα τρυγούσι για τό ταίρι της σκίτησε άμέσως, μά άμέσως πάλι μούδιασε άλλόκοτα. Δεν χτυπούσε έτσι ο αγαπημένος της, κάθε βράδυ πού έρχόταν! Με χτυποκάρδι ή Ντέλια μισούνησε την πόρτα κι έδρε απ' έξω έναν άγνωστο ίσχνό και κατακίτρινο. Φαινόνταν κουρέλλι απ' την ξάντληση, και τό στενό στήθος του φύσκανε θίαια από λαχάνιαμα.

—Θέ μου, πόςες σκάλες άνέβηκο ίσαμε δώ! μουρμούρισε με φωνή κομμένη κι έπιασε με τό στεγνό του χέρι την καρδιά του, σαν να φοβόταν μή ραγίσι!

Ψυχόπονη ή Ντέλια τόν λυπήθηκε, όποισοδήποτε και νόταν. Τράβηξε την άλωσιδά της άσφαλείας, άνοιξε καλά την πόρτα κι έπτε με καλωσύνη:

—Περάστε μέσα να ξεκούρασθήτε!...

Ο άγνωστος μπήκε τρεκλιζόντας και σωριάστηκε στο πρώτο καθίσμα που έτυχε μπροστά του. Κατόπιν μουρμούρισε, άνασάνοντας βαρεία:

—Κλείστε και την πόρτα, κυρία μου, γιατί κρύνω... Λυποδια πι ήρθε και σας ένώλησα έτσι, μά δεν είμαι καλά...

Η Ντέλια τού πρόσφερε ένα ποτήρι νερό κι έκείνος τό έπτε με άργές, κομπιασμένες ρουφηξιές. Βλέποντας την ύστερα να πίνσι το κουμπι του ήλεκτρικού, ξεφώνισε με άλλόκοτη φωνή:

—Μην άνάβετε φώς, παρακαλώ... Άφήστε. Αυτό τό μούσθαμο με άνακουφίσει... Νά, θά ξεκούρασθώ λιγάκι... Δεν έχετε να φοθηθί τίποτε από μένα... Και νάθεσ άκούη, δεν θά μπορούσα να θλάψω ούτε μαρώ κι άδύναμο παιδί...

Κύτταξε δλόγουρά του στο δωμάτιο. Η σιγαλιά κι ή μοναξιά τούδωσαν κουράγιο, και πρόσθεσε άμέσως:

—Είστε μόνη, έ!... Σας εύχαριστώ πού δεν φοθηθήκατε να μ' άνοιξέτε την πόρτα σας... Άλλες γυναικες δεν θά μ' άνοιγαν, έστω κι αν μ' έθλεπαν να ξεμυχούσι!...

—Καί τί να φοθηθώ; έπτε με άλλότητα ή Ντέλια, νοιώθοντας άώστοο έναν άόριστο φόθο, όσο πενούσε ή ώρα και σκετινιάζε περισσότερο.

—Ξέρω κι έγώ; άποκρίθηκε με κρυφή αγανάκτησι έκείνος. Πολλοί θλάπετε, φοβούται έναν άγνωστο κι άρρωστο συνάνθρωπό τους... Συγαίνονται να τόν θλάπουν... Κι' άδιωφορούν αν αυτός τρώει συχνά δυο φορές μονάχα, στις κάθε πένη ήμέρες!...

—Δεν πιστεύω να είνε έτσι!... άποκρίθηκε ή Ντέλια. Ο καθένας λυτάται τόν ήμοίο του, όταν τόν θλάπει στην κατάσταση πού λέτε!...

Η ματιά του άγνωστου σπιθοβόλησε από κρυφό μίσο, κι ή μορφή του έγινε στυγνή και τραχεία.

—Δεν τό πιστεύετε, μά έτσι είνε, μουρμούρισε. Ξέρετε πόςες φορές λιποθύμησα στο δρόμο, απ' την πείνα;... "Ε, όλοι έσάρκαμα μαζί μου... Άλλος με νόμιζε για μεθυσμένο, άλλος με δρασκελούσε με δυσφορία—γιατί γινόμουν έμπόδιο στο βιαστικό διάβα του—κι' ο πόλιμα στα τελευταία με σήκανε απ' τόν γισκά θλαστωμώνας... Και ξερετε πώς γλύτωνα τό κρατηθί, τότε... Άπλόωστατα, ξεφώνιστας σκά άγαναχτισμένα μούτρα του τά θρώμικα απ' την πείνα γνώτα μου!...

Έθηξε ύστερα έλαφρά κι έπτε λίγο νερό, Ένας θόρυβος κά-

τω στο δρόμο τράβηξε την προσοχή του, κι έντρομος νινάχηκε στο παράθυρο. Το μισούνησε, έσκυψε κάτω προφυλακτικά κι έπειτα στράφηκε με αγώνια στή νεαρή γυναικα:

—Έρχονται πρós τα δώ, τώρα! μουρμούρισε δειλά. Με κυνηγούν... Λυπήθητε με... Δεν έχετε να φοθηθί τίποτε!...

Η Ντέλια τόν κύτταζε κατάγλωμη κι άρχισε να καταλαβαίνη.

—Είμαι κλέφτης! πρόσθεσε έκείνος σιγαλά, μά τραχεία. "Άρπαξα με τό ζόρι από κάποιον δέκα δολάρια, κι οί πόλιμα με κυνηγούν... Ψάχνουν για τά ίχνη μου...

—Κλέφτης! τραύλισε ή άτυχη γυναικα, σμίγοντας έντρομη τά χέρια της. Μά έγώ δεν έχω χρήματα... και...

—Ξέρω... ξέρω!... άποκρίθηκε βιαστικά κι έντονα ο άγνωστος. Δεν ήρθα να σας κλέψω... Νά κρυφτώ θέλω... Λυπήθητε με... Η άνάγκη μ' έκανε...

—Η άνάγκη; ψιθύρισε μηχανικά ή Ντέλια.

—Ναί, ή άνάγκη... Πειθαιματε της πείνας... Είμαι παντρεμένος, όπως κι εσείς... Έγχασα τη δουλειά μου από καιρό... Δεν θάσκέβε κι' ο δικός σας σζύγγος για να σας σώσσι;... Και δεν θά σ κ ό τ ωνε άκόμα, στήν έσχατη άνάγκη;...

Σώπασε λαχάνιασμένος, κι έστρεψε τό αυτί του. Βιαστικές, βαρείες τεωπαισιές στό διάδρομο τού κάτω πατάματος κι' άμέσως ύστερα δυνατά χτυπήματα σε κάποια πόρτα.

—Τό μόνο πού ζητώ άπό σας, κυρία μου, είνε να με κρύψετε όσο να φύγουν, έπτε ο άγνωστος. Μην άνοιξέτε την πόρτα. Μην άνάβετε τό φώς... Μην απαντάτε, αν φωνάξουν ή αν χτυπήσουν απέξω... Σας ίκετεύω... Θά σώσετε έναν δυστυχημένο... Θά νοιώσουν κλειστό τό διαμέρισμα... Θά ψάξουν άδικά τά άλλα... Θά φύγουν... Κι' ύστερα θά φύγω κι' έγώ...

Βήματα άκουγόντουσαν τώρα στή σκάλα, κι έπειτα στό διάδρομο τού πατάματος αυτού. Με γλώστρημα άθόρυβο γάτας, ο άγνωστος, έφθασε στήν πόρτα και τράβηξε μοναχός του τόν σφύρι.

Έπειτα ξαναγύρισε κοντά στήν μαρμαρωμένη Ντέλια και ψιθύρισε σιγαλά:

—Η στάσι σας είνε εύνηνική, κυρία. Θα συλλογιζέστε πάντα, ότι εσώσατε μια ύπαρξι ανθώπονη, πού έγκλημάτισε σπραγμένη από ύπερταή άνάγκη... Είνε μεγάλος ο θεός κι' άνάλογο θά πληρώση τό ψυχικό πού κανάτε!...

Χτύπος στήν πόρτα δυνατοί, έκαναν και τούς δυο ν' ανατριχιάσουν και μά μουκαθούν. Δυνατός κουβέντες άκούσθηκαν τότε, άόριστος όμως κι' άκατανόητος για την άυσταταωμένη Ντέλια και για τόν πανικόθλητο άγνωστο. Κι' έπειτα, τά ίδια θήματα άρχισαν να ξεμακρύνουν, γιατί κάποια ρωσι πιό δυνατή, πιό άγρια, άντήχησε έξω στο κεφαλόσκαλο, λέγοντας:

—Πήτε να κινεζόουμε κι' άλλο, κι' έρχομε καιρό να ξαναγυρίσουμε διαπείρα!

Η αίνυματική, ή άλλόκοτη αυτή φωνή, έκρυσέ μέσα της ένα τόσο τρεμρό μούθηρο, ώστε ή άμοιρη Ντέλια κι' ο θουθός πλάι της άγνωστος δεν ένοιωσαν καθόλου την φρικιαστική σημασία της. Σάν μούδιασμένοι μόνον, περιμέναν την άπομάκρυνσι τών άστυνομικών, κι έπειτα κρατώντας την άπανοή τους, πλησίασαν άθόρυβα στήν πόρτα.

—Καιρός να πηγαίνε! μουρμούρισε ή Ντέλια πινχτά. "Οπου και νάναι, θά φτάση ο σζύγγος μου τώρα, και δεν ξέρω αν θά σας λυπηθί κι' έκείνος... Άρνια πού ίσως να με μάλωση άσχημα κιόλας, γι' αυτό τό άσουλλόγηστο πού έκανα!...

—Μέ σώσατε, κυρία! ψιθύρισε ο άγνωστος. Ποτέ μου δεν θά ξεχάσω την τσή καλωσύνη σας!...

Τής φίλησε θερμά τό χέρι, ξεούτρωσε τη θύρα και γλώστρησε άπαρατήρητος στις έρμηκες σκάλες στο σκευικό και ήσυχου πιιά σπιτιού.

Αυτρομένη τώρα ή Ντέλια απ' την καταθλιπτική παρουσία του, άνάσανε θαθεία, ένοιωσε άνακούφισι στο θαρύ στήθος της κι' έστριψε τό κουμπι του ήλεκτρικού.

—Θέ μου! ξεφώνισε με άνέκφραστη άνησυχία, ρίνχοντας τη ματιά της στο ρολόγι του τοίχου. "Ενιη ή ώρα κιόλας, κι' ο Φρέντ άκόμη να φανή... Τί να τού συνέβη τάχα;... Γιατί άργεί άπόψε, έτσι;... Ποτέ δεν τόκαμε αυτό!...

"Άρχισε να περπατά άνησυχια στο μικρό δωματιάκι της, προσπαθώντας να νικήση τη ζωηρή ταραχή της. Για ν' άπαγολήσι λίγο την φρικτή άνησυχία της, μπήκε στήν κυζίνα κι' άρχισε να συμπληρώνη τις έτοιμασιές για τό θραδυρό φαγητό.

Μά δεν έβρισκε ούτε σ' αυτό, την άνακούφισι πού ζητούσε. Στο μυκόλο της χόρευαν τρελλό κι' άπαισιό χορό δλα τά άλλόκοτα γεγονότα αυτής της θραδείας, κι' ή έπιμονη άπόσιαι του σζύγγου της, τού λατρευτο της Φρέντ, την γέμιζε με άνεπίφωτη

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις — πληροφορίες — κεντρικότητες)

Σαρλό Ξανταντρεύθιρ ; 'Ιδού ένα έρωτημα, που βασανίζει όλους τους φίλους του μεγαλοφυούς κομμωτή — τó ένα τρίτο της ανθρωπότητας, γιά την Αμερική ! — και πρό παντός τους 'Αμερικανούς ρεπόρτερς, οι όποιοι είναι υποχρεωμένοι να γρατούν τó αναγνωστικό τους κοινόν ένθερό και τόν ελαχίστον λεπτομερειών της ιδιωτικής ζωής του καλλιτέχνου.

Ένας Νευροκρίκος δημοσιογράφος έγινε τελευταία μιά σπουδαία ανακάλυψη : Κατόρθωσε, δηλαδή, να πληροφορηθή ό τόν τόν πλοίαρχο ενός μαζού άτιμοπλοίου, ότι ο Τσάρλι Τσάπλιν είναι από κοινού παντρεμένος με την Γαλιόλα δεσποινίδα Γκοντόρ, που την είχε γνωρίσει κατά την διαδρομή και την ταξιδιού στη Γαλιία και την όποια πήρε μαζί του στην 'Αμερική, με την ύπόσχεση ότι θα της δώσει όλο προταγωνιστριάς σ' ένα του φίλι.

—Οι γάμοι τους, μάάλιστα — είτε συμπληρωματικά ό φιλάρου καπετανού — έγιναν πριν από δύο χρόνια στό καράβι μου, με μεγάλη μυστικότητα...

Την επομένη, όλοι οι 'Αμερικανοί πληροφορογούνη την είδηση αυτή με έκτακτους ένδοσεις της έφημερίδος, στην όποια εργαζότανε ο τυχερός ρεπόρτερ.

Και την μεθεπομένη, ο Σαρλό διέφυγε, φρικτά, αυτή τη φήμη !..

Αποκλείεται όμως ή πληροφορία, που έδωσε ο πλοίαρχος, να είναι αληθείς ;

Τελευταία, ο Μορίς Σεβαλιέ έξέσθετε σ' ένα φιλικό του ζύγιο, στό Χόλλυγουντ, τά μελλοντικά του σχέδια.

— Ένα όμως είναι τó μεγαλύτερο όνειρο της ζωής μου, είτε Ξαρναζιά, με ύψος ανθρωπίνου οραματισμού.

—Παύ είναι αυτό τó όνειρο ; ρώτησαν με μεγάλη περιέργεια όλοι οι άκουρατά του δημοσιο καλλιτέχνου.

—Μόλις άποστρατευθώ από τόν κινηματογράφο — ό ! δέν πρόκειται να γυρίσω πολλά φίλι άκούμα ! — θα εγκατασταθώ ομόως στη Γαλιία και ή πρώτη μου δουλειά θα είναι να μάθω...ήθοισα !

—Μάλιστα, άγαπητέ ! συνέχισε με μεγάλη σοβαρότητα ο Μορίς. Τί με κιντάει έτσι ; Όμοιω γώ όπ δέν γνωρίζω ήθοισα... Με πήσαν από τά κωμικά, στό όποια έλεγα διάφορα τραγούδια, και μ' έβαλαν να παίξω στόν κινηματογράφο, χωρίς να είμαι ήθοισός... Έγώ, διάβολε !, την υποχρεώσι να μάθω, έτσι και έξ τών άστέρων, μιά τέχνη, ή όποια με

τρομάρα
—Μην του συνέθετε άραγε, τίποτε στό δρόμο; ψιθύριζε διαρκώς. Κανένα αυτόκινητό;... Κανένα λεωφορείο;... Τόν χτύπησε άσκαγε κανένα άπρόσεκτος σωφέρ;
—Έξαλλη στό τελευταία, κατέθεκε γοργά τά σκαλοπάτια. Άποφασισμένη να τηλεφωνήση στην 'Αστυνομία ή σέ κανέναν σταθμό «Πράτων Βοηθειών», τράβηξε ίσα στό θυρραείο να παρκαλέσει σχετικά τή θύραρό.

—Μά λειπάτε, κυρία μου; τή ρώτησε έντρομη εκείνη, μόλις την άντικρυσε. 'Απ' έξω έρχοσθε, ή είσαστε έπάνω;...

—Ναι... 'Οχι... Δηλαδή, έξω ήθουν κι' επιστρέφω ! ψιθύρισε με διαταγικό ή Ντέλια, σφριγμένη από ένα άπαίσιο προσέσθημα. Πεταθήκα μιά στιγμή στό μπακάλη, κι' επιστρέφω... Μά τί συμβαίνει όμως;

Η θωρορξό διάτασε λιγάκι. Γλέπωντας τή νεκρική ώρότητα της νεαρής γυναίκας, 'Αντερα όμως μισόσως χαμηλόφωνα:

—Νά, άν ήσαν πριν λίγη ώρα δύο-τρεις άστυφύλακες... Ρώτησαν άν ήσαν έδώ τó σπίτι του Φρέντ Χέντερικ, ό όποιος βρέθηκε άναίσθητος στην κοτυλιό σκετινική γωνία, με μιά μαχαίρη άσκή στην πλάτη... 'Απ' τά χαρτιά του είδαν τή διεύθυνσι του κι' ήρθαν πριν να σάς ήρήσουν... 'Επίσης είχαν ύποψίες, πώς τρώπωσε δωμέσος ο κακοποιός, γιατί είδαν αίματα στη λαθή της έξώπορτας... Φαιίνεται όμως πως λάθωσαν, γιατί έψαξαν παντού έδώμσος, δίχως να υπορέσουν να τόν...
—Μά σταμάτησε παρευθός, κι' έτρεξε να δεχθή στην άγκαλιά της, κατάχλομη, την άμοιρη Ντέλια.

Η δύστηνη γυναίκα είχε καταλάθει πειρά, πώς είχε σπλαγχνιστή και κρύψει τόν ίδιο τόν κακοθύρο που τραυμάτισε σοβαρά τόν άγαπημένο σύζυγό της κι' αναλύθηκε σέ λυγμούς.

Έκανε πλοίο !..

'Ιδού, με λίγα λόγια, ή ζωή του Τζωρτζ Ράφτ, του γνωστού 'Αμερικανού καλλιτέχνου, που έχει είδικειθή στός ρόλους βαρβάρων και έργληματιών τύπων και τόν όποιον πολλοί άποφούν άνωτερο και τόν Μπάζροφτ :

Γεννήθηκε στό 1899 στην πιο κοσμογονιστή συνοικία της Νέας 'Υόρκης, από γονείς πολύ γνωστούς σ' όλα τά αστυνομικά τμήματα της περιφερείας. Σέ ήλικία 16 ετών γινότανε άσν ποιητιστόν, με τά λεπτά του τού έδιναν ή διάφορα μαζούς αλληγορίτσες του. Ξετρέλλαμένες από την άρεσκατη όμορφια του και από τή...δύναμη της γραφιάς του. 'Υστερ' από τέσσερα χρόνια, έγινε επαγγελματίας μουσέφ. Παράτρε ωςς γρήγορα τó επαγγελματιό αυτό, γιατί διέτρεχε τόν κινδύνο να τού σταθώσουν τή αυτή με χαμηλά εντόρετα και να τού γυλάσουν τήν καλλιγναμία τού προσώπου του, κι' έγινε θύραρός σ' ένα μπαρ. Στό μπαρ αυτό έπιασε στενή φίλια μ' έναν κοσμικό χορευτή, ό όποιος άκουσε στό όνομα Ροδόλφου Βαλεντίνο... 'Υστερ' από λίγα χρόνια, ο Ράφτ έγινε ήθοισός τού έλαφρού μουσικού θεάτρου. Έπήγε τότε με τόν μπαρ τού στό Λονδίνο. Έκεί έμαθε στόν ποιητή της Ουάλλιας...να χορεύη Τσαρλεστον. Ένα χρόνο άγνωστο άκούμα στην Ενώπιη, την εποχή εκείνη. (Για τήν ύπηρεσία αυτή, που προσέφερε ο Ράφτ στόν διάδοχο τού 'Αγγλικού θρόνου τιμήθηκε και με άκόποιο παράσημο) !.. Έπέστρεψε ύστερα στην 'Αμερική, έμεινε άρεκτόν χωρίς χωρίς δουλειά, πείνας, και, στην άπελπισία του, άποφάσισε να γινή ήθοισός τού κινηματογράφου... Σήμερα είναι ένδοσος και πλοισός. Έχει ένα γυμν δώδεκα χρόνων, τόν όποιο δέν άρνησε να πάη στόν κινηματογράφο να δή τά φίλι του, γιά να μη πάρη κακό παράδειγμα άπό τούς έργληματικούς ρόλους, που ύποδιεται ανήθοισ ό γεννήτορας του !..

Η Βαλεντίνα Τεσιέ, στό ρόλο της 'Κυρίας Μπασαρού, στό δώμινο φίλι.

Η μεγάλη ήθοισός τού θεάτρου και τού κινηματογράφου 'Ελισάβετ Μπέργκερ φημίζεται ότι μόνά γιά τó ταλέντο της και την όμορφιά της, άλλα και...γιά τήν φειδισία γλώσσα της !..

Τελευταία, μιά συνάδελφος της Μπέργκερ, μιά καλλιτέχνης πασίγνωστη στό Λονδίνο γιά τήν εύκολία, με τήν όποια άλλαζε πολλούς συγχρόνους φίλιος, έκανε τοίς γάμους της μ' έναν πλοισό τραπέζην, τόν z. X...

Η 'Ελισάβετ, μόλις έμαθε τήν είδηση αυτή, άρρω έξεδήλωσε τή χαρά της γιά τή άποκατάσταση της άσχημής της φίλης, ρώτησε συμπληρωματικά με τó πιο άδύνατο ύψος τού ζήλου :

—Καλά, παντρεύτηκε τόν z. X..., μιά ποιόν θα έχη γιά σύζυγο !..

Ο Μπάζροφτ Κήτον άναμεινεται στό Παρίσι, γιά τó γύσιμα ενός Γαλλικού φίλι, με θέμα τή ζωή τών συγχρόνων φοιτητών. Η τανία αυτή θα είναι ή πρώτη, στην όποια ένας 'Αμερικανός ήθοισός θα παίξη άπ' εύθείας όλο Γάλλου, σέ Γαλλική ύπόθεση, γυρισμένη σέ Γαλλικό σκηνήν. Πολλοί άδύνατοι Παρισινό δημοσιογράφοι ψιθυρίζουν ότι με τόν μέσον αυτό ο Κήτον ζητεί να προκαλέση και άλλιν κίετο θόρυβο γύρω από τ' όνομά του, τόσο στην Ενώπιη, όσο και στην 'Αμερική...

Από ένα Παρισινό Γαλλικό κινηματογραφικό περιοδικό, πληροφορούμεθα ότι τά Γαλλικά φίλι έχουν πέσει σέ άνυπολημία σ' όλο τόν κόσμο. Χαρακτηριστικός, στην προκειμένη περίπτωση, είναι ο άκόλοθος συγκριτικός πίναξ : Κατά τήν διάρκεια του πρώτου τριμήνου τού 1934 προβεβλήθησαν στό Παρίσι 80 ταινίες 'Αμερικανικές, 12 'Αγγλικές και 10 Γερμανικές. Στό ίδιο χρονικό διάστημα Γαλλικά φίλι παίχτηκαν στη Νέα 'Υόρκη 3, στό Λονδίνο 6 και στό Βερολίνο...κανένα άπόότως!

Ο παροξυσμός της Γερμανικής λογοκρισίας έχει φτάσει στό κατακόρυφο της έντάσεώς του. Με τó πρόσχημα τής περιφρονησε της ήθειας στη νέα Γερμανία, άπογορηθών ή προβολή φίλι, τά όποια κίεθε άλλο παρά άνήθεια μουρών να θεωρηθών. Μεταξύ άλλων σίς άναφύρασε τά χωριότερα, γιά να κίεθε και μόνοι σας άν δικαιολογείται τίσση άσθητότης εκ μέρους της Χιτλερικής κινηματογραφικής λογοκρισίας :

«Αξιατερότη ή Μεγάλη», με τόν Φαίριτανος γυμν και τήν Μπέργκερ, «Ασία 'Ασιατών», με τήν Μάρλεν Ντήτριχ — την όποιαν ό Χιτλερικό ύπνληπούν έπειθή δέν θέλει να γυρίση στην Γερμανία —, «Κυρία Μπασαρού», ένα Γαλλικό φίλι, με ύπόθεση παρμένη από τó δώμινο μυθιστόρημα τού Ρουσταύου Φλουιέρ, και άλλα πολλά...

Ποιός μπορεί ν' άρνηθή ότι ή Γερμανική λογοκρισία έχει παρεξηγήσει τήν ήθική, ύπερ της όποιας ενδιαφέρεται τόσο πολύ !..